

ТРАНСПОРТ

УДК 502.5

DOI <https://doi.org/10.32838/2663-5941/2021.3/38>

Тірон-Воробйова Н.Б.

Дунайський інститут

Національного університету «Одеська морська академія»

Данилян А.Г.

Дунайський інститут

Національного університету «Одеська морська академія»

МІЖНАРОДНА МОРСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ЯК СТРАТЕГІЧНА СТАЛА МІСІЯ У ВІДРОДЖЕННІ ОКЕАНІВ

Океани займають 99% усієї площі нашої планети, заселені фауною, флорою, здатні прогнати більші 3,5 млрд людей, але запаси продукції, що видобуваються з року в рік, виснажуються, тому щороку людство втрачає 50 млрд доларів. Глобальне потепління різко погіршило стан океанів, збільшуючи закислення вод, знижуючи показник рН, що негативно відбивається на промислових рибах молодого віку (особливо цінних порід). Стратегічний план Міжнародної морської організації (ІМО) SD4 визначив шляхи та інструментарій розвитку відродження Світового океану щодо його деградації до 2030 року, які відображені в Програмі Організації Об'єднаних Націй (ООН) (цілі стійкого розвитку: 2020–2030 рр.). SD4 ІМО є 14-ою ціллю відродження океанів в умовах пандемії. Програма з навколишнього середовища передбачає до 2030 року реалізувати 90 трлн доларів, тим самим покінчивши з хворобами, війнами та згубними процесами проживання людини, відродивши чистоту океанів. Провідну роль контролю й управління відводять ІМО як ексклюзивному міжнародному менеджеру всіх водних ресурсів планети. Як уважає ЮНЕСКО (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization), океани є нашим порятунком у боротьбі з пандемією, адже бактерії, виявлені в глибоководних його районах, здатні створити новий вид експрестесту і високоефективних препаратів у боротьбі з багатьма вірусними захворюваннями. Досить стійке зростання економічних аспектів (з огляду на план розвитку на 2030 рік) буде реалізовано підтримкою транспортного світового сектору (завдяки безперервній роботі ІМО) й запланованих цілей стійкого розвитку. Неабияку роль у розвиненості широкого кола питань щодо збереження водного сектору надається затвердженню Конвенцій, у яких передбачено довгострокову реалізацію окреслених стандартів, прерогатив, правил.

Ключові слова: Міжнародна морська організація, стратегічні напрями (директиви), 14-та мета збереження океанів, стала місія, Організація Об'єднаних Націй.

Постановка проблеми. ММО (ІМО) – Міжнародна морська організація – це спеціалізоване агентство Організації Об'єднаних Націй (ООН), відповідальне за безпеку судноплавства та попередження морського та атмосферного забруднення суднами. ІМО (далі – Організація) може укладати угоди про співпрацю з іншими міжурядовими органами певних організацій із питань, що становлять спільний інтерес, із метою забезпечення максимуму координації щодо таких питань. Нині є 63 міжурядові організації, які підписали угоди про співпрацю з ІМО. Організація складається з Асамблеї, Ради та п'яти основних Комітетів:

- the Maritime Safety Committee;
- the Marine Environment Protection Committee;
- the Legal Committee;
- the Technical Cooperation Committee;
- the Facilitation Committee.

Так, низка підкомітетів підтримують роботу основних технічних комітетів.

ІМО (як спеціалізоване агентство ООН) є світовим стандартом установлення повноважень із безпеки, охорони та екологічних показників міжнародної доставки. Головна роль Організації полягає у створенні нормативної бази для судноплавної галузі, яка є справедливою та ефективною, загальноприйнятою та універсально реалізованою. Тобто

її роль полягає у створенні рівних «ігрових умов» для цієї галузі, коли оператори суден, просто скоротивши кути і компрометуючи безпеку та екологічні показники, не можуть вирішити свої фінансові проблеми. На цьому підході також базуються інновації та заохочується ефективність.

Судноплавання – це справді міжнародна галузь, яка може працювати ефективно, якщо норми та стандарти самі узгоджені, прийняті та впроваджені на міжнародній основі. ІМО – це форум, на якому відбувається цей процес.

Заходи ІМО охоплюють усі аспекти міжнародного судноплавання, включаючи дизайн суден, будівництво, обладнання, комплектування, експлуатацію та утилізацію (безпечність, екологічність, енергоефективність). ІМО (як частина сім'ї ООН) активно працює у напрямі сталого розвитку на 2030 рік [1] та пов'язаних із цим стратегічних директив (напрямів). Дійсно, більшість елементів такого розвитку на 2030 рік буде реалізовуватися лише зі стійким становленням транспортного сектору, що підтримує світову торгівлю та сприяє світовій економіці.

Комітет технічного співробітництва ІМО офіційно затвердив зв'язки між робочою групою з технічної допомоги Організації й стратегічними директивами. Поки мета океанів – директива 14 – є центральною для ІМО, але аспекти роботи Організації можуть бути пов'язані з усіма окремими директивами [2].

Енергоефективність, нові технології та інновації, морська освіта та навчання, морська безпека, управління морським рухом та розвиток морської інфраструктури; розробка та впровадження за допомогою ІМО; глобальні стандарти, що охоплюють ці та інші питання, будуть підкріплені прихильністю ІМО забезпечити інституційну базу, необхідну для екологічного та стійкого глобального розвитку системи морського транспорту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. ІМО продовжує провадити свою діяльність, дотримуючись таких Стратегічних указівок (напрямів-директив) визначення сфер, на які слід звернути особливу увагу в період 2018–2023 рр.:

- SD (strategic direction) 1 Improve implementation;
- SD 2 Integrate new and advancing technologies in the regulatory framework;
- SD 3 Respond to climate change;
- SD 4 Engage in ocean governance;
- SD 5 Enhance global facilitation and security of international trade;
- SD 6 Ensure regulatory effectiveness;
- SD 7 Ensure organizational effectiveness [3].

Четверта ціль збереження океанів. Для забезпечення сталого розвитку діяльності в морському просторі повинна бути збалансована «здатність» Світового океану залишатися здоровим у довгостроковій перспективі.

ІМО, активно співпрацюючи з іншими відповідними органами, повинна забезпечити, щоб використання морських просторів не тільки непропорційно обмежувало здатність судноплавання підтримувати та сприяти сталому розвитку світової економіки, соціально-економічному прогресу та розвитку, а також сприяло здійсненню відповідних аспектів директив.

1. Фактори, які впливають на навколишнє середовище, глобальне потепління як результат парникового ефекту.

Зміна клімату, тобто підвищення глобальної температури поверхні Землі, є однією з проблем планетарного масштабу з тривожними прогнозами, що викликає підвищений інтерес протягом останніх десятиліть. Глобальне потепління – це спостережуване або прогнозоване підвищення середньої температури поверхні, що становить середньозважену за площею: 1) температуру поверхні океану, тобто підповерхневу середньомасову температуру океану на глибині декількох метрів; 2) поверхневу температуру повітря на суші на висоті 1,5 м над рівнем ґрунту.

Явище глобального потепління пояснено посиленням парникового ефекту внаслідок підвищення в атмосфері Землі концентрації так званих «парникових» газів (CO_2 , CH_4 , N_2O , O_3 та ін.). Зазначимо, що для визначення концентрації CO_2 в атмосфері використовуються позначення: ppm (parts per million) – кількість молекул CO_2 в одному млн молекул повітря; чм – частинок на млн частинок повітря.

Виявлені тренди підвищенням концентрації CO_2 в атмосфері і зростання глобальної температури стали предметом ініціатив з аналізу клімату.

З'явилися численні публікації у засобах масової інформації та наукових виданнях із викладом необоротних драматичних для планети і її окремих районів наслідків, серед яких:

- підйом рівня світового океану внаслідок танення льодовиків, що призведе до затоплення низинних територій низки прибережних і острівних країн та підвищення кислотності океанів;
- порушення біологічної різноманітності: деякі види тварин і рослин не зможуть пристосуватися до нових умов і можуть зникнути, що може викликати зниження врожайності низки сільськогосподарських культур;

– нестача питної води, міграція комах і, як наслідок, поширення епідемій (лихоманка, малярія);
 – ускладнення доступу до водних і продовольчих ресурсів, що може привести до загострення міждержавних відносин; збільшення витрат енергії на кондиціонування будівель (приміщень) у містах.

Учені-океанологи вирішальну роль у формуванні клімату Землі відводять Світовому океану. Стан атмосфери значно залежить від океану, маса якого в 1 000 разів більше за масу атмосфери, а теплоємність – у 3 500 разів. Величина природних потоків (CO_2 , H_2O , пил) з океану і суші в атмосферу і назад на Землю вимірюються десятками мільярдів тонн на рік і значно перевищують викиди цих речовин в атмосферу в результаті діяльності людини, зокрема під час спалювання кам'яного вугілля і рідкого палива, отриманого з нафти та газу. Загальний уміст вуглекислого газу в океані в 50 разів більший, ніж в атмосфері, і навіть слабке дихання океану може драматично міняти рівень CO_2 в атмосфері.

2. Захист людства від шкідливих вірусів, пандемії COVID-19 у використанні ресурсів Світового океану.

Пандемія COVID-19 продемонструвала глибокий взаємозв'язок між людським і планетарним здоров'ям, а також необхідність міжнародного співробітництва у протидії глобальним загрозам. Вона завдала серйозної шкоди світовій економіці, значно вплинула на суспільство і завдала колосальної шкоди нашим громадам. Це збільшило фінансовий тиск на країни, що розвиваються, зокрема на найменш розвинені країни і малі островні держави, що розвиваються.

Океани страждають від перевилову ресурсів і задихаються від пластикових відходів. Вуглекислий газ, який вони поглинають, підкислює моря. Коралові рифи знебарвлюються і вмирають. Забруднення повітря і води щорічно забирає життя 9 мільйонів людей, що понад ушестеро перевищує нинішні втрати через пандемію. А оскільки люди і худоба все глибше заповнюють ареали проживання диких тварин і руйнують природу, ми стаємо свідками того, як дедалі більше вірусів й інших збудників хвороб переходять із тварин на людей.

Не слід забувати про те, що 75% нових і таких, що виникають, інфекційних захворювань людини є зоонозними. Сьогодні у двох нових важливих доповідях Всесвітньої метеорологічної організації та Програми ООН із навколишнього середовища говориться про те, наскільки ми близькі до кліматичної катастрофи. 2020 рік увійде в

трийку найтепліших років за всю історію, навіть з урахуванням охолоджувального ефекту урагану «Ла-Нінья» цього року. Останнє десятиріччя було найтеплішим в історії людства. Температура Океану досягла рекордно високого рівня.

У цьому році понад 80% простору Світового океану [4–5] зазнало впливу сильної спеки. В Арктиці у 2020 році були зафіксовані абсолютно високі показники температури, більше ніж на 3 градуси Цельсія вище середнього, а в північному Сибіру – більше ніж на 5 градусів. У жовтні площа арктичного льоду зменшилась до рекордно значення, а зараз його відновлення відбувається максимально низькими темпами.

У довгостроковій перспективі триває танення гренландських льодів, які втрачають у середньому 278 гігатонн на рік. Вічна мерзлота тоне і, відповідно, виділяє метан – потужний парниковий газ. Апокаліптичні пожежі і повені, цикли й урагани все частіше стають новою нормою.

Під час сезону ураганів у північній частині Атлантики відбулося 30 ураганів, що понад удвічі перевищує середній показник за багато років і є новим сезонним рекордом. Центральна Америка досі не оговталася від двох ураганів поспіль, які зробили цей сезон найбільш інтенсивним за останні роки. Минулого року такі лиха обійшлися світу в 150 млрд дол. США.

Карантинний режим (у зв'язку з COVID-19) призвів до тимчасового зменшення викидів і забруднення навколишнього середовища. Водночас рівень умісту вуглекислого газу все ще є рекордно високим і продовжує зростати. У 2019 році рівень умісту вуглекислого газу досяг 148% від доіндустріального рівня. У 2020 році, незважаючи на пандемію, тенденція до підвищення збереглася. Показники вмісту метану злетіли ще вище – до 260%. Уміст закису азоту, який є потужним парниковим газом, що також завдає шкоди озоновому шару, збільшився на 123%. Кліматичні стратегії все ще не відповідають масштабам наявних проблем. Зараз обсяг викидів на 62% вище, ніж у 1990 році, коли почалися міжнародні переговори щодо клімату. Кожна десята частина градуса потепління має значення.

Нині потепління становить 1,2 градуса і вже викликало безпрецедентні надзвичайні кліматичні явища і нестабільність у всіх регіонах і на всіх континентах. У цьому столітті нам доведеться пережити величезний підйом температури на 3–5 градусів Цельсія.

Із наукової точки зору ситуація абсолютно зрозуміла: щоб обмежити підвищення температури

до 1,5 градусів Цельсія вище за доіндустріальний рівень, необхідно зменшувати видобуток викопних видів палива у світі приблизно на 6% щорічно в період до 2030 року. Замість цього світ рухається в зворотному напрямку і планує щорічне зростання на 2%.

Наслідки цих агресивних дій щодо нашої планети перешкоджають нашим зусиллям для подолання бідності і ставлять під загрозу продовольчу безпеку. І це ще більше ускладнює нашу роботу з досягнення миру, оскільки такі потрясіння породжують нестабільність, міграцію і конфлікти. Не випадково 70% найбільш уразливих до зміни клімату країн належать також до країн із найслабшим рівнем економіки, політичного врядування та з 15 країн, які перебувають у зоні найбільшого кліматичного ризику, у восьми перебувають миротворчі або спеціальні політичні місії ООН. Як завжди, найбільше страждають найменш захищені групи населення світу. Найбільше страждають ті, хто мав найменший вплив на виникнення проблеми. Навіть у розвинутих країнах маргіналізовані групи першими отримують удар лих і останніми оговтуються від наслідків.

Постановка завдання. У статті поставлено такі завдання, як:

- оцінка теоретичного підходу щодо цілісної картини опису основних відомостей Міжнародної морської організації;
- опосередкований аналіз фінансової діяльності ІМО на період 2018–2020 рр.;
- аналіз впливу парникового ефекту на глобальне потепління;
- розгляд проблематики відродження світового океану в умовах COVID-19 за внесенням багатогранних ресурсів ІМО;
- роль ІМО у наданні можливостей розвитку судноплавства в період 2020–2030 рр.

Виклад основного матеріалу дослідження. Програма ООН про відродження середовища існування людства в період 2019–2030 рр. поєднує фінансування певних програм та роль ІМО у їх реалізації [6]:

Місія ІМО як об'єднаного спеціалізованого агентства з питань – сприяння безпеці, екологічності, ефективному та стійкому розвитку судноплавства завдяки співпраці. Це буде здійснено, прийнявши найвищі практичні стандарти морської безпеки, ефективності судноплавства та запобігання й контролю забруднення із суден шляхом як розгляду відповідних правових питань, так і ефективного впровадження інструментів ІМО (з метою їх універсального та рівномірного застосування).

«ООН-Океани» – міжвідомчий механізм, який прагне вдосконалити координацію, узгодженість та ефективність компетентних організацій системи ООН та «Міжнародний орган морського дна» (the International Seabed Authority).

UN-Oceans («ООН-Океани») була створена для того, щоб:

– посилити та сприяти координації та узгодженості системної діяльності ООН, яка пов'язана з океаном та прибережними зонами;

– регулярно ділитися поточними та запланованими заходами, що беруть участь організацій у межах відповідних мандатів ООН із метою виявлення можливих сфер співпраці та взаємодії;

– сприяти (за необхідності) участі організацій-учасниць щорічним звітам Генерального секретаря з питань океанів та морського права та ін., яке буде подано до Секретаріату;

– сприяти міжвідомчому обміну інформацією, включаючи досвід, найкращі практики, інструменти та методології й уроки, отримані в суміжних тематичних питаннях щодо Світового океану.

Програма ООН про відродження середовища існування людства на період 2019–2030 рр.:

1. До 2030 року підвищити економічні вигоди, одержувані малими острівними державами, що розвиваються, і найменш розвиненими країнами від екологічно раціонального використання морських ресурсів (завдяки екологічно раціональній організації рибного господарства, аквакультури і туризму).

2. Збільшити обсяг наукових знань, розширити наукові дослідження і забезпечити передання морських технологій, беручи до уваги Критерії і керівні принципи щодо передання морських технологій, розроблені Міжурядовою океанографічною комісією, щоб поліпшити екологічний стан океанського середовища і підвищити вклад морського біорізноманіття у розвиток країн, що розвиваються, особливо малих острівних держав, що розвиваються, і найменш розвинених країн.

3. Забезпечити доступ дрібних господарств, що займаються кустарним рибним промислом, до морських ресурсів та ринків.

4. Поліпшити роботу зі збереження і раціонального використання океанів і їх ресурсів шляхом дотримання норм міжнародного права, закріплених у Конвенції ООН із морського права, яка, як зазначено в пункті 158 документа «Майбутнє, якого ми хочемо», закладає юридичну базу для збереження і раціонального використання Світового океану і його ресурсів.

Плани сталого розвитку океану повинні відповідати Порядку дня у сфері сталого розвитку на

період до 2030 р., ґрунтуватися на комплексному управлінні океаном і знаннях про екосистеми [7], вирішувати проблеми, пов'язані з усіма наземними і морськими джерелами, враховувати прогнозовані наслідки зміни клімату. Будучи фундаментом стійкої економіки океану, ці плани повинні розроблятися і реалізовуватися в межах процесу, заснованого на принципах інклюзивності, участі, прозорості та відповідальності.

Щодо багатогранної діяльності ІМО як світового менеджера із захисту повітряного океану і водних ресурсів.

Проблеми охорони Світового океану набули глобального значення для всіх держав унаслідок того, що морське середовище не розділене кордонами. Системою течій (через поверхневий стік, взаємозв'язок з атмосферою) шкідливі речовини розповсюджуються на величезні площі і значні відстані від конкретного джерела забруднення. Саме тому міжнародне співробітництво у цій галузі має виключне значення для всього світового співтовариства.

Найважливішу роль у координації міжнародної діяльності з охорони водних ресурсів планети відіграють міжнародні угоди (Конвенції), які вже давно використовуються у міжнародному праві та практиці. Конвенції затверджуються міжнародними організаціями на конференціях. Першою міжнародною угодою, яка встановила певні зобов'язання держав у галузі охорони Світового океану, була Лондонська Конвенція з попередження забруднення моря нафтою 1954 р. Конвенцією заборонено зливання нафти із суден, установлено заборонені зони, нею зобов'язано кожну державу, яка підписала Конвенцію, застосувати необхідні заходи для обладнання окремих портів пристроями для приймання нафтових залишків.

Після Лондонської конвенції 1954 р. першими міжнародно-правовими документами у галузі морського права, які започаткували процес його кодифікації, були чотири конвенції 1958 р.:

- про територіальне море і прилеглу зону;
- про континентальний шельф;
- про відкрите море;
- про рибальство й охорону живих ресурсів моря.

Усіма питаннями, пов'язаними з проблемами Світового океану, займається ІМО. Це міжнародна міждержавна організація, що має статус спеціалізованої агенції ООН. У межах ІМО проведено багато конференцій, що завершилися укладенням конвенцій із різних аспектів морського судноплавства. ІМО затвердила велику кількість рекомендацій, кодексів, керівництв, настанов, резолюцій. ІМО вирішує

питання, пов'язані із забезпеченням співробітництва у судноплавстві й мореплаванні, розробкою рекомендацій і проектів конвенцій із морського права.

Отже, міжнародний правовий режим використання й охорони водних ресурсів планети базується на таких головних аспектах, як: регулювання рибальства та інших морських промислів; використання донних надр і прямих надр океану за межами шельфу можливе виключно в мирних цілях; проведення багатосторонніх наукових досліджень океану, а також атмосфери і космосу з морських акваторій; тісний взаємозв'язок правового режиму повітряного простору над відповідними акваторіями з правовим режимом океану; дотримання правового режиму торговельного судноплавства і військового мореплавства.

Щодо розвитку судноплавства на період 2020–2030 рр. і роль ІМО в цьому процесі.

Судноплавна галузь є найбільш глобальною з усіх найбільших світових галузей і однією з найнебезпечніших. Ключова роль ІМО полягає у створенні нормативно-правової бази для судноплавної галузі, яка є справедливою і ефективною, повсюдно застосовується і повсюдно імплементується.

Функції Організації:

1) уживає дієвих заходів щодо забезпечення безпеки та охорони життя на морі, включаючи заходи, націлені на попередження піратських нападів на екіпажі й судна;

2) на міжнародному рівні розробляє і встановлює стандарти й правила, які стосуються: проектування, будівництва, обладнання, формування екіпажів, експлуатації та утилізації морських суден; морської освіти і професійної підготовки; розвитку морської інфраструктури; інноваційних технологій і передових практик;

3) управляє морськими перевезеннями для забезпечення безпеки, екологічності та енергоефективності світового судноплавства;

4) є форумом, на якому відбувається процес взаємообміну інформацією між представниками держав-членів і зацікавленими сторонами з усіх питань, що стосуються торгового судноплавства і морських перевезень;

5) просуває сталий розвиток судноплавної і морської галузі, що є одним із пріоритетних напрямів роботи Організації на найближчі роки.

ІМО забезпечує механізми для співпраці між урядами у формуванні норм і правил, пов'язаних із технічними питаннями, що впливають на міжнародне судноплавство, для сприяння затвердженню здійснених стандартів безпеки та ефективності морського судноплавства, а також для

охорони морського середовища через запобігання та боротьбу з її забрудненням суднами.

Висновки. Глибокий аналіз фінансового плану ІМО показав високий ступінь ефективності роботи організації протягом 2018–2020 рр. Порушено питання цільових напрямів, пов'язаних із програмою SD4 [8] на найближчу перспективу 2020–2030 рр., які дозволять значно поліпшити стан Світового океану та його флори і фауни.

У статті проаналізовано основні напрями з локалізації шкідливих викидів в атмосферу, очищення

океану і використання його ресурсів у боротьбі зі шкідливими вірусами та пандемією COVID-19.

Представлено систему заходів ІМО, необхідних для значного поліпшення ролі судноплавства і вантажоперевезень щодо їх ефективності та безпеки.

Доведено високий рівень авторитету ІМО в ООН і всієї світової громадськості: завдяки успішній фінансовій діяльності ІМО кожний отриманий і зароблений долар був примножений та витрачений на поліпшення чистоти повітряного океану і водних ресурсів.

Список літератури:

1. IMO Financial Statements. URL: <https://www.imo.org/en/OurWork/Pages/Financial-Statements.aspx> (дата звернення: 31.12.2019).
2. International ocean governance. URL: https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_en
3. Цель 14: Сохранение и использование океанов, морей и морских ресурсов в интересах устойчивого развития. URL: <https://www.un.org/sustainabledevelopment/ru/oceans/>
4. UN-Oceans. URL: <http://www.unoceans.org/>
5. Marine biological diversity beyond areas of national jurisdiction. URL: https://www.un.org/depts/los/biodiversityworkinggroup/marine_biodiversity.htm
6. Тірон-Воробйова Н.Б., Данилян А.Г. Фоміна К.А. Спроба України наблизитися до міжнародних морських стандартів: аудит міжнародної морської організації (ІМО). «Сучасні проблеми екологічного контролю та аудиту»: зб. інтернет конф. з міжнар. участю (м. Харків, 2021 р.). Харків, 2021. С. 72–73.
7. Тірон-Воробйова Н.Б., Данилян А.Г. Екологічні проблеми на морському транспорті: шлях до їх подолання. Безпека людини в контексті наукового пошуку та технологічних рішень: зб. наук.-практ. конф. (м. Київ, 24-25 лютого 2021 р.). Київ, 2021. С. 7.
8. Тірон-Воробйова Н.Б., Данилян А.Г. Відродження океанів в умовах пандемії: стійка економіка – стратегічний напрямок SD4 ІМО // Інноваційні підходи до розвитку компетентнісних якостей фахівців в умовах професійного становлення: зб. V-ої наук. -практ. конф. з міжнар. участю (м. Ізмаїл, 28 травня 2021 р.). Ізмаїл, 2021.

Tiron-Vorobiova N.B., Danylyan A.H. INTERNATIONAL MARITIME ORGANIZATION AS A STRATEGIC SUSTAINABLE MISSION IN OCEAN REVIVAL

The world's oceans cover 99% of our planet, which is inhabited by fauna and flora capable of feeding more than 3.5 billion people, but the reserves of products extracted from year to year are depleted, and each year humanity loses \$ 50 billion. Global warming has sharply worsened the oceans, increasing water acidification and lowering the pH, which has a negative effect on young commercial fish (especially valuable species). The Strategic Plan of the International Maritime Organization (IMO) SD4 has identified ways and tools for the development of the revival of the oceans for its degradation by 2030, as reflected in the UN Sustainable Development Program (2020-2030). SD4 IMO is the 14th goal of ocean recovery in a pandemic. The environmental program plans to sell \$ 90 trillion by 2030, ending disease, war, and the destructive processes of human habitation, restoring the purity of the oceans. The leading role of control and management is assigned to IMO, as the exclusive international manager of all water resources of the planet. According to UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization), the oceans are our salvation in the fight against a pandemic, bacteria found in deep areas are able to create a new type of rapid tests and highly effective drugs to combat many viral diseases. Sufficiently stable growth of economic aspects in terms of development for 2030 will be realized with the support of the global transport sector, thanks to the smooth functioning of the IMO and the planned goals of sustainable development. An important role in the development of a wide range of issues related to the conservation of the water sector is given to the adoption of conventions that provide for the long-term implementation of planned standards, prerogatives, rules.

Key words: International Maritime Organization, Strategic Directions (Directives), 14th Ocean Conservation Goal, Mission, United Nations.